

## Mitkä ovat tärkeitä asioita seurakunnassa?

Mikko Sivonen

Syyskuu 2009

*Apt. 2:41-47* <sup>41</sup> Jotka nyt ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua. <sup>42</sup> Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa. <sup>43</sup> Ja jokaiselle sielulle tuli pelko; ja monta ihmettä ja tunnustekoa tapahtui apostolien kautta. <sup>44</sup> Ja kaikki, jotka uskoivat, olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä, <sup>45</sup> ja he myivät maansa ja tavaransa ja jakelivat kaikille, sen mukaan kuin kukin tarvitsi. <sup>46</sup> Ja he olivat alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä ja mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa riemulla ja sydämen yksinkertaisuudella, <sup>47</sup> kiittäen Jumalaa ja ollen kaiken kansan suosiossa. Ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen.

Reformaation suurella vuosisadalla 1500-luvulla useat kristityt olivat syvästi huolissaan siitä, että kirkon instituution tärkeudet jättivät alleen Raamatun auktoriteetin niin opissa, kuin seurakuntaelämässä. Niinpä monet tunnetut uskonpuhdistajat kuten Martin Luther, Ulrich Zwingli, Jean Calvin, John Smyth ja Thomas Helwys halusivat palauttaa Raamatun arvovallan kristillisen uskon määrittävään rooliin Kristillisessä kirkossa. Heidän lähestymistapansa oli kuitenkin jokseenkin erilainen. Siinä missä Luther halusi karsia kirkosta pois mitä vastaan Raamattu puhui, Smyth halusi pitää vain mitä Raamatusta ilmoitti. Siinä missä Calvin ja Luther keskittyivät hyvin paljon myös Raamatusta lähtöisin olevan kristillisen opin muodostamiseen, Smythin kristillinen tunnustus oli yksinkertaisempi: Raamattu.<sup>1</sup>

Mikä sitten on tärkeää seurakunnassa? Vaikka apostolien teot kuvaa yllättävän vähän alkuseurakunnan elämää yhdessä<sup>2</sup> se antaa kuitenkin keskeisiä elementtejä kristillisen seurakunnan elämästä. Nostan tässä esille viisi tärkeää asiaa seurakunnan elämästä Apostolien tekojen 2. luvusta.

### **1. Raamattu: Apostolinen julistaminen ja opetus, joka keskittyy Jeesuksen ympärille. (Apt. 2:42; 20:20)**

Kristityt kerääntyivät vielä elossa olleitten 12 apostolien ympärille kuuntelemaan heidän opetustaan Kristuksesta. Tämä apostolinen opetus on tallennettu Uuden testamentin

---

<sup>1</sup> Usein on tosin ajateltu että baptisteilla ei ole uskontunnustuksia. Historiallisesti tämä ei pidä paikkaansa. Jo hyvin varhaisessa vaiheessa baptistiseurakunnat alkoivat myös kirjoittaa uskontunnustuksiaan. Esimerkkinä voidaan mainita Thomas Helwyksen 1611 kirjoittama uskontunnustus (<http://www.reformedreader.org/ccs/esbc.htm>) ja ehkä kuuluisamman baptistitunnustuksen, ensimmäinen Lontoon tunnustus, 1644, joka tunnusti usea englantilainen seurakunta (<http://www.reformedreader.org/ccs/1646lbc.htm>). Vaikka useat suomalaiset baptistihenkiset seurakunnat eivät ole tehneet julkisia tunnustuksia, tämä on hyvin yleistä myös 21. vuosisadalla muualla maailmassa kuten Yhdysvalloissa. Kirjoittaja pitää Raamatullista teologian muodostamista ja uskontunnustusta erittäin hyvänä ja jopa välttämättömänä asiana. William Lumpkin on toimittanut erinomaisen historiallisen katsauksen baptistisiin uskontunnustuksiin. William L. Lumpkin. *Baptist Confessions of Faith* (Valley Forge: Judson Press, 1959).

<sup>2</sup> Paavalin kirjeet antavat enemmän viittaa seurakunnan tärkeydestä, tehtävistä, viroista ja organisaatiosta, mutta kuvaukset sielläkin ovat yllättävän monimuotoiset.

teksteihin, joiden yhtenä pääkriteerinä oli kirjoittajien silminnäkijätodistus.<sup>3</sup> Tämän apostolisen todistuksen keskuspuoleksi oli Jumalan suverenisuus kaikissa asioissa ja Kristuksen sovitustyö ristillä syntisten ihmisten puolesta. Vanhurskas Jumala armahtaa vapaasti luotujaan luovutettuaan Kristuksen vanhurskauden turmeltuneille ihmisille uskon kautta. Luther omaksui hyvin evankeliumin keskeisen aseman seurakunnassa: ”Se varma merkki, josta kristillinen seurakunta voidaan tunnustaa, on siellä *julistettu puhdas evankeliumi*. Aivan niin kuin armeijan lippu on varma merkki, jonka perusteella voidaan päätellä, millainen herra ja armeija taistelukentällä on ollut, niin evankeliumi on varma merkki, joka kertoo, minne Kristus ja hänen armeijansa ovat leiriytyneet - Samoin siellä, missä evankeliumi ei ole läsnä ja ihmisopetus vallitsee, ei asu kristittyjä vaan pakanoita riippumatta siitä, kuinka paljon heitä on ja kuinka pyhää ja oikeamielistä heidän elämänsä on.”<sup>4</sup>

*Teesi:* Terveet seurakunnat ovat siis *sairaita*, koska ne tarvitsevat Jeesusta. Ne *keskittyvät, opettavat ja saarnaavat luotettavaa ja historiallisesti oikeaa traditiota Jeesuksen sovituskäytännöstä ja hänen ylösnousemuksestaan*. (Room 6:17; 1 Kor. 4:16-17; 11:2; 15:1-11; 2 Tess. 2:15; 1 Tim 1:15; 2 Tim 1:13; 2 Tim 2:2).

*Teesi:* Terveet seurakunnat julistavat Raamattu-keskeisesti. Jeesuksen historiallinen traditio oli ennustettu Vanhassa Testamentissa (Luuk. 24) ja taltioitiin Uuden testamentin kirjoihin silminnäkijöiden todistusten perusteella (Esim. Mark 1:1; Luuk. 1:1-4; Hebr. 1:3; 1 Joh. 1:1-4). Kirkon oppi muodostuu systemaattisesta Raamatun ymmärtämisestä.

## **2. Konkreettiset muistutukset mitä Herra on tehnyt: kaste ja leivänmurto (Apt. 2:41-42, 46)**

Kasteen ja ehtoollisen merkitys on aiheuttanut paljon erimielisyyttä eri kristillisissä kirkoissa vuosisatojen aikana. Yhdestä asiasta ollaan kuitenkin samaa mieltä: ne ovat tärkeitä. Alkuseurakunta kasti kristillisen tunnustuksen tehneen ihmisen melko pian, jonka jälkeen hän kuului oman todistuksensa perusteella seurakuntaan. Leivänmurto suoritettiin sekä synagogassa että kodeissa, todennäköisesti muun ruokailun yhteydessä. Näin muisteltiin Kristuksen sovitustyötä kristittyjen hyväksi.

*Teesi:* Terveet seurakunnat kastavat kristillisen tunnustuksen tehneitä ja nauttivat Herran ehtoollista säännöllisesti niin kotona kuin isommissa seurakunnan kokouksessa.

## **3. Selvä tarkoitus: Jumalan ylistäminen (ei itsemme), joka tuo suurimman onnen itsellemme (Apt. 2:42, 47).**

Läntinen evankeliskaallinen kristillisyys tarkoittaa sanalla ”ylistys” tietyntyyliä lauluja. Raamattu kuitenkin puhuu Jumalan ylistämisestä paljon syvemmällä tasolla. Ylistyslaulujen laulaminen ei tosin ole huono tai väärä asia, päinvastoin. Ongelmaksi muodostuu ajatus: ”ylistetään ensin ja sitten kuulemme Sanaa” periaate. Raamatullinen ylistys perustuu ihmisen tuntemukseen löytää ilo, nautinto itsensä *ulkopuolelta*, Jumalasta, millainen hän on ja mitä hän on tehnyt Kristuksessa. (vrt. Ps. 16:9).

<sup>3</sup> Katso tarkemmin artikkelini, ”Voimmeko luottaa Uuteen testamenttiin?” *Kodin Ystävä*, Elokuu, 2007.

<sup>4</sup> Alister McGrath, *Kristillisen uskon perusteet* (Helsinki:Kirjapaja, 1999), 505.

*Teesi:* Terveet seurakunnat kasvavat ymmärryksessä että Jumalan ja ihmisen tarkoitus on ”kirkastaa Jumalaa ja nauttia hänestä aina (Is. 43:6-7; 1 Kor. 10:31; Westminsterin katekismus #1). Ylistyksestä tulee elämäntapa, ei vaan laulu (Fil. 1:20-21).

*Teesi:* Terveissä seurakunnissa lauletaan siitä, mitä herra on tehnyt Kristuksessa. Psalmit olivat Jumalan kansan ylistyslauluja, jotka korottivat Herraa niin mielin kuin tuntein. Kun laulamme Herralle millainen hän on, saamme ilmaista mielin ja tuntein hänen suuruuttaan, kauneutta, paremmuuttaan, pyhyyttään ja armollisuuttaan.

#### **4. Keskinäinen yhteys ja palvelus (Apt. 2:42, 44, 46)**

Alkuseurakunnan ihmiset tapasivat toisiaan kotona ja synagogassa. ja olivat näin yhteydessä muihin kristittyihin.

*Teesi:* Terveelliset seurakunnat tapaavat sekä isommassa kristillisessä kokouksessa, että pienryhmissä / soluissa kotona tai kahvilassa. Näin seurakunnissa *jokainen* palvelee, ei vain pastori. Armolahjat ovat aina Jumalan kunniaksi ja toisten hyväksi (Room 12; 1 Kor 12; Efes. 4; 1 Piet. 4). Rukoile tapahtuu spontaanisesti ja vapaasti toisten puolesta ja ihmiset tunnustuvat syntejä ja ovat tilivelvollisia toisilleen (Jaak. 5:16).

#### **5. Evankeliointi: Levittää ja julistaa sanomaa Jumalan vapaasta armosta Kristuksessa ihmisille, jotka ovat meidän ympärillä (Apt. 2:47)**

Alkuseurakunnan kristityillä oli selvä missio levittää ja julistaa sanomaa Kristuksesta kaikille ihmisille mahdollisimman nopeasti, vilpittömästi ja autenttisesti. He ymmärsivät, että Jumala suorittaa itse pelastuksen ja kasvun vapaasti oman aivoituksen mukaan, mutta että Hän oli säätänyt levittämisen- ja julistustyön seurakunnan tehtäväksi.

*Teesi:* Terveet seurakunnat ovat päämäärätietoisia evankelioinnissa. Jeesuksen lähetyskäsky on jokaiselle uskovalle tehdä opetuslapsia joka puolella maailmaa (Matt. 28:18-19; Luuk. 24:47; Mark 16:15) Terveet seurakunnat sekä saarnaavat evankeliumia julkisesti että ovat ihmissuhdekeskeisiä evankelioinnissa.